

Προβληματισμός στη Λάρισα για την έλευση της κούκλας ΑΜΑΛ σε μια ιστορική μέρα για την πόλη - Τι αναφέρει ο Μητροπολίτης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου](#)

Τον προβληματισμό του για την έλευση της κούκλας ΑΜΑΛ στη πόλη της Λαρίσας, ιδιαίτερα σε μια σημαντική ημέρα για τη πόλη διότι την 31η Αυγούστου 1881 ο ελευθερωτής Ελληνικός Στρατός εισήλθε στην πόλη με ειρηνικό τρόπο και δικαίωσε τα όνειρα και την προσμονή αιώνων των Θεσσαλών που πάντα αγαπούσαν την ελευθερία και υπερμαχούσαν γι' αυτήν, εξέφρασε ο Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ιερώνυμος με κείμενό του με τίτλο [“Αμαλ-Ηκίτες Και Φιλισταίοι”](#).

“Είναι λοιπόν, απορίας άξιο γιατί την τόσο δική μας ημέρα της 31ης Αυγούστου επέλεξαν κάποιοι για να φέρουν στην πόλη μας την διάσημη πλέον κούκλα που με το όνομα Αμάλ ξεκίνησε «από το Γκαζιαντέπ κοντά στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας μέχρι το Μάντσεστερ στο Ηνωμένο Βασίλειο» για να «φωτίζει τις ιστορίες των

εκατομμυρίων νεαρών προσφύγων που ζουν εκτοπισμένοι – και αναγκασμένοι να κινδυνεύουν σε αναζήτηση μίας καλύτερης ζωής». Ποια είναι η ιστορία πίσω από αυτήν την κούκλα;», **αναφέρει ο Σεβασμιώτατος ενώ προλαβαίνει και όσους θα σπεύσουν να διαστρεβλώσουν τα λεγόμενά του όπως έπραξαν και στην περίπτωση του Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεοκλήτου.**

ΔΙΑΒΑΣΤΕ - Επεισόδια κατά την έλευση της «Αμάλ» στη Λάρισα

“Ως Μητροπολίτης παρακαλώ να μην προσπαθούν να εμπλέξουν την Εκκλησία σε θεωρήσεις και ενέργειες βραχυπρόθεσμου εντυπωσιασμού, την στιγμή που η θέση Της και η προοπτική Της έχουν άλλες διαστάσεις. Το λέω αυτό καθώς κάποιοι από τα αριστερά και κάποιοι άλλοι από τα δεξιά, αν δεν προκαλούν ανοικτά, караδοκούν την οποιανδήποτε αναφορά για να την (παρ-)ερμηνεύσουν και να δικαιώσουν τα δικά τους πιστεύματα. Στα πλαίσια αυτά ενστερνίζομαι απολύτως την θέση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, ο οποίος έχοντας την ειδικότερη ευθύνη της διαφύλαξης της ιερότητας του χώρου των Μετεώρων, κάτι που με νόμο του Κράτους έχει αναγνωρισθεί, απέκρουσε την πραγματοποίηση της οποιασδήποτε εκδήλωσης που δεν ταιριάζει με τον ιερό χαρακτήρα και το πνευματικό υπόβαθρο της περιοχής της μοναστικής πολιτείας. Αυτονόητο είναι ότι ο Σεβασμιώτατος δεν είναι μόνος, αλλά έχει την συναντίληψη των Μητροπολιτών της Θεσσαλίας και περαιτέρω της Εκκλησίας της Ελλάδος”, σημειώνει.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος αναφέρει τι θα πράξει σήμερα η τοπική Εκκλησία για τη σημαντική ημέρα για την πόλη της Λάρισας. “Τι θα κάνουμε την Τρίτη 31 Αυγούστου; Δεν επιτρέπεται να διαφωνήσουμε με πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δράσεις, καθώς στηρίζουμε τον αγώνα των καλλιτεχνών μας να επιβιώσουν και να αναδειχθούν πανελλαδικά μετά την ξηρασία της καραντίνας. Συνάμα όμως, ως Χριστιανοί δεν ξεχνάμε το χρέος μας να ευχαριστήσουμε τον Άγιο Θεό για τις ιστορικές συγκυρίες, ιδίως τις ευνοϊκές, και την πρόνοιά Του για τον λαό μας. Γι’ αυτό σε όλους τους Ιερούς Ναούς της Λάρισας την Τρίτη 31 Αυγούστου και ώρα 8:00´ το βράδυ, θα πραγματοποιηθεί ευχαριστήρια παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο για το σπουδαίο αγαθό της ελευθερίας μας, ώστε και το ευχαριστώ μας να πούμε στη Μητέρα του Κυρίου μας, και να παρακαλέσουμε για το μέλλον του τόπου μας. Είναι κάτι που το έχουμε ανάγκη περισσότερο από όσο νομίζουμε...”

Όσο για μετά την Παράκληση; Ο Σεβασμιώτατος θα πάει στον κινηματογράφο για να παρακολουθήσει στις 9:30΄ το βράδυ, την ταινία «Ο Άνθρωπος του Θεού» με τον Άρη Σερβετάλη. “Είπαμε, στηρίζουμε την αξιοπρεπή καλλιτεχνική μας παραγωγή!”, καταλήγει.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Η 31η Αύγουςτου είναι ημέρα σημαντική γιά τήν Λάρισα. Καί τοῦτο διότι τήν 31η Αύγουςτου 1881 ὁ ἐλευθερωτής Ἑλληνικός Στρατός εἰσῆλθε στήν πόλη μέ εἰρηνικό τρόπο καί δικαίωσε τά ὄνειρα καί τήν προσμονή αἰώνων τῶν Θεσσαλῶν πού πάντα ἀγαποῦσαν τήν ἐλευθερία καί ὑπερμαχοῦσαν γι’ αὐτήν. Φέτος εἰδικότερα, συμπληρώνονται ἑκατόν-σαράντα (140) χρόνια ἀπό τήν εὐλογημένη ἐκείνη ἡμέρα πού οἱ Ἑλληνικές Σημαῖες κυμάτισαν περήφανα παντοῦ στή Λάρισα διατρανώνοντας τήν ἀναίμακτη ἐπιτυχία. Βέβαια, φέτος ἡ ἐπέτειος αὕτη ἐπισκιάζεται ἀπό τήν ἄλλη μεγάλη ἐπέτειο τῶν διακοσίων ἐτῶν ἀπό τήν κήρυξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης καί τήν διακήρυξη τῶν Ἑλλήνων ὅτι ὑπάρχουν πλέον ὡς ἐλεύθερο ἔθνος ἀνάμεσα στά ὑπόλοιπα τῆς γῆς αὐτῆς. Ἀλλά τελευταῖα καί κάθε χρόνο, καθῶς ἡ ἡμέρα ἐμπίπτει στό τέλος τῶν θερινῶν διακοπῶν, ὑπάρχει μιά δυσκολία στόν ἐορτασμό της, ἴσως καί μιά ἀμέλεια ὅσο τά χρόνια προχωροῦν καί ξεθωριάζει ἡ ἱστορική μνήμη.

Τό τί ἀνέδειξε ἡ ἡμέρα ἐκείνη και ποιά στοιχεῖα συνέθεταν τό χαρακτήρα καί τό ἥθος τῶν προπατόρων μας, τό ἀπέδειξε μέ εἰδική πρωτότυπη μονογραφία με τίτλο «Ἡ πρώτη μουσουλμανική μειονότητα τοῦ νέου κράτους: οἱ μουσουλμάνοι τῆς Θεσσαλίας» στό τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ΑΧΙΛΛΙΟΥ ΠΟΛΙΣ, ὁ Ἑλληγ. κ. Γεώργιος Καλαντζῆς, Γενικός Γραμματέας Θρησκευμάτων, ὅπου μέ στατιστικά δεδομένα καί τεκμηριωμένα κατέδειξε τό γεγονός ὅτι οἱ Ἕλληνες καί εἰδικότερα οἱ Θεσσαλοί, χωρίς νά δεσμεύονται ἀπό καμία διεθνῇ συνθήκη, χωρίς διεθνῇ βοήθεια ἢ ἔλεγχο, παρά τά καταπιεστικά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ἐξ αἰτίας τοῦ κηρύγματος τῆς ἀγάπης καί τῆς ἠθικῆς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας σεβάστηκαν, προστάτεψαν καί διευκόλυναν τούς μουσουλμάνους ὅταν ἀπό κυρίαρχη ὁμάδα, μετά τήν ἐνσωμάτωση τῆς Θεσσαλίας, μετεβλήθησαν σέ μειονότητα.

Κληρονομῶντας αὐτό τό ἥθος, πού πηγάζει ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Παράδοση καί τόν πολιτισμό της, οἱ προπάτορές μας καί πάλι ὅταν χρειάσθηκε, συμπεριφέρθηκαν μέ ἀνθρωπιά ἐπιδεικνύοντας ἀνωτερότητα καί φιλότιμο. Ἔτσι, στούς Βαλκανικούς πολέμους τό στρατιωτικό νοσοκομεῖο τῆς πόλης μας, τό ὁποῖο ἦταν τό σπουδαιότερο τῶν πολέμων ἐκείνων, φιλοξένησε καί περιέθαλψε ἰσότιμα Ἕλληνες καί Τούρκους στρατιῶτες, κάτι πού ἐπανελήφθη ὅταν ἡ Ἑλλάδα ἐνεπλάκη στόν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ὅποτε καί πάλι φιλοξενήθηκαν στρατιῶτες τοῦ ὅποιου

«έχθροῦ». Για νά γίνει καλύτερα κατανοητό τό τί σημαίνει αὐτό, νά σημειωθεῖ ὅτι πέραν τῆς ἀποθεραπείας καί τῆς φιλοξενίας, οἱ καθημερινές τους ἀνάγκες σέ τσιγάρα, σέ ροῦχα, στήν ἐπικοινωνία μέ τίς οἰκογένειές τους κ.ἄ., καλύπτονταν ἀπό τό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας καί πρωτοβουλίες διαφόρων σωματείων καί ὁμάδων.

Τό ἴδιο πάλι συνέβη στό ἔπος τοῦ '40, ὁπότε στό νοσοκομεῖο Λάρισας οἱ αἰχμάλωτοι Ἴταλοί στρατιῶτες ἀντιμετωπίστηκαν χωρίς καμία διάκριση σέ σχέση μέ τούς Ἑλληνες τραυματίες. Αὐτό δέ, τό μαρτυροῦν οἱ ἀναφορές ἱταλῶν στρατιωτικῶν ἱατρῶν, οἱ ὁποῖοι μετά τήν κατάρρευση τοῦ μετώπου ἀνέλαβαν τήν διοίκηση καί λειτουργία τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου τῆς Λάρισας. Ὅμως, καί στά νεώτερα χρόνια ἡ διάθεση ἀλληλεγγύης καί ὑποστήριξης τοῦ ὅποιου ἐμπερίστατου δέν ἔπαψε νά χαρακτηρίζει τούς Λαρισαίους, μέ κορυφαία τήν ἀντιμετώπιση τῶν μεταναστευτικῶν ροῶν.

Τά παραπάνω νομίζουμε εἶναι ἐπαρκῆ γιά νά προσδιορίσουν τό ἥθος καί τήν συμπεριφορά μας, ὅταν προκύπτει ἡ ὅποια ἀνθρωπιστική κρίση καί ὑπάρχει πραγματική ἀνάγκη, ὁπότε καί αὐτονόητο εἶναι πῶς καί σήμερα τό ὅμοιο θά πράξουμε. Εἶναι λοιπόν, ἀπορίας ἄξιο γιατί τήν τόσο δική μας ἡμέρα τῆς 31ης Αὐγούστου ἐπέλεξαν κάποιοι γιά νά φέρουν στήν πόλη μας τήν διάσημη πλέον κούκλα πού μέ τό ὄνομα Ἀμάλ ξεκίνησε «ἀπό το Γκαζιαντέπ κοντά στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας μέχρι το Μάντσεστερ στο Ηνωμένο Βασίλειο» γιά νά «φωτίζει τις ιστορίες των εκατομμυρίων νεαρῶν προσφύγων που ζουν εκτοπισμένοι – και αναγκασμένοι να κινδυνεύουν σε αναζήτηση μίας καλύτερης ζωής». Ποιά εἶναι ἡ ἱστορία πίσω ἀπό αὐτήν τήν κούκλα; «Ἡ ἱστορία τῆς Μικρῆς Ἀμάλ ξεκίνησε με τήν πολυβραβευμένη παράσταση *The Jungle* (Ἡ Ζούγκλα) του *Good Chance Theatre*. Ἡ παράσταση αὐτή, που απέσπασε διθυραμβικές κριτικές, βασιζόταν στις ιστορίες που συνέλεξαν οι ιδρυτές τῆς *Good Chance*, *Joe Murphy* καί *Joe Robertson* ὅταν δημιούργησαν το πρῶτο τους Θέατρο Ελπίδας στον προσφυγικό καταυλισμό του Καλαί το 2015. Ἡ Μικρή Ἀμάλ ἐμφανίστηκε ως χαρακτήρας στη Ζούγκλα, εκπροσωπώντας τα εκατοντάδες ασυνόδευτα παιδιά που ζούσαν στον καταυλισμό του Καλαί χωρισμένα ἀπό τις οἰκογένειές τους. Μετά τήν ἐπιτυχία τῆς παράστασης, ἡ οποία πυροδότησε μία παγκόσμια συνομιλία γύρω ἀπό τους πρόσφυγες καί τή διεθνή ἀνθρωπιστική κρίση, ἡ ομάδα τῆς *Good Chance* κατάλαβε πῶς ἡ ἱστορία τῆς Μικρῆς Ἀμάλ ἔχει ἀκόμα πολλά νά πει.» (walkwithamal.org). Οὐσιαστικά, μέ τρόπο καί ἀρχές διαφορετικές ἀπό τήν παράδοσή μας, προσπαθοῦν κάποιοι νά μᾶς κάνουν νά σταθοῦμε εὐνοϊκά ἔναντι τῶν ὁποίων προσφύγων καί τῆς ὁποίας διεθνοῦς ἀνθρωπιστικῆς κρίσης, κάτι πού ἤδη ἔχουμε κάνει καί θά ξανακάνουμε ἐάν χρειασθεῖ. Ἐπομένως; Κομίζουν γλαῦκας εἰς Ἀθήνας! Ἐκτός ἂν ὑπονοοῦν πῶς ἔχουμε ἔλλειμμα πολιτισμοῦ καί ἀνθρωπιᾶς καί συνεπῶς πρέπει

(ποιοί ἄραγε;) νά μᾶς παραδώσουν μαθήματα...

Στό πρακτικό μέρος, κατά τήν δήλωση τῶν διοργανωτῶν: «Για την πραγματοποίηση του Ταξιδιού, η Good Chance χρειάζεται τη στήριξή σας. Η ἑκκληση «Ένα Βήμα Ακόμα» έχει ως στόχο τη συγκέντρωση χρημάτων για τη στήριξη του ταξιδιού της Μικρῆς Αμάλ, των καλλιτεχνικῶν και εκπαιδευτικῶν προγραμμάτων του Ταξιδιού και κυριότερα την ευαισθητοποίηση σχετικά με την προσφυγική κρίση αλλά και την πρόσβαση των νεαρῶν προσφύγων στην παιδεία.» (walkwithamal.org). Μακάρι... Μακάρι νά συγκεντρωθοῦν χρήματα καί τό κυριώτερο, μακάρι νά πᾶνε στόν σκοπό γιά τόν ὁποῖον συγκεντρώθηκαν... Μακάρι. Στά δικά μας. Ἡ ἔλευση τοῦ δρώμενου αὐτοῦ στήν Λάρισα ἔδωσε τήν εὐκαιρία νά πραγματοποιηθοῦν κάποιες πολιτιστικές ἐκδηλώσεις μέ τήν ὑποστήριξη τῆς Ἀντιδημαρχίας Πολιτισμοῦ. Κατανοῶ τήν ἀνάγκη, μετά ἀπό μήνες ἀπραξίας λόγω καραντίνας, τό καλλιτεχνικό δυναμικό νά ἀξιοποιηθεῖ καί νά ἐνισχυθεῖ, ὥστε νά ἐπιβιώσει καί νά ἐξελιχθεῖ. Ἐνδεχομένως, ἡ πιεστική αὐτή ἀνάγκη νά καλύφθηκε πίσω ἀπό τήν ἀφορμή τῆς περιοδείας τῆς κούκλας αὐτῆς, ὥστε νά εἶναι εὐκολότερη ἡ αἰτιολόγηση τοῦ προγραμματισμοῦ τῶν συγκεκριμένων δράσεων. Ἐπίσης, ἀναμενόμενο εἶναι οἱ πολιτικές παρατάξεις τοῦ Δήμου, στά πλαίσια τῆς ἄρθρωσης πολιτικοῦ λόγου νά ἀντιδροῦν, νά ἀντιπαρατίθενται καί νά ἐπιχειρηματολογοῦν. Ὡς πολίτης κατανοῶ καί ἀποδέχομαι τά παραπάνω. Ὡς Μητροπολίτης παρακαλῶ νά μήν προσπαθοῦν νά ἐμπλέξουν τήν Ἐκκλησία σέ θεωρήσεις καί ἐνέργειες βραχυπρόθεσμου ἐντυπωσιασμοῦ, τήν στιγμή πού ἡ θέση Της καί ἡ προοπτική Της ἔχουν ἄλλες διαστάσεις. Τό λέω αὐτό καθώς κάποιοι ἀπό τά ἀριστερά καί κάποιοι ἄλλοι ἀπό τά δεξιά, ἄν δέν προκαλοῦν ἀνοικτά, καραδοκοῦν τήν ὁποιαδήποτε ἀναφορά γιά νά τήν (παρ-)ἐρμηνεύσουν καί νά δικαιώσουν τά δικά τους πιστεύματα.

Στά πλαίσια αὐτά ἐνστερνίζομαι ἀπολύτως τήν θέση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σταγῶν καί Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, ὁ ὁποῖος ἔχοντας τήν εἰδικότερη εὐθύνη τῆς διαφύλαξης τῆς ἱερότητας τοῦ χώρου τῶν Μετεώρων, κάτι πού μέ νόμο τοῦ Κράτους ἔχει ἀναγνωρισθεῖ, ἀπέκρουσε τήν πραγματοποίηση τῆς ὁποιασδήποτε ἐκδήλωσης πού δέν ταιριάζει μέ τόν ἱερό χαρακτήρα καί τό πνευματικό ὑπόβαθρο τῆς περιοχῆς τῆς μοναστικῆς πολιτείας. Αὐτονόητο εἶναι ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος δέν εἶναι μόνος, ἀλλά ἔχει τήν συναντίληψη τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Θεσσαλίας καί περαιτέρω τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Δίκαια καί ὁ Δήμαρχος Μετεώρων συμπαρατάχθηκε, βιώνοντας τήν ἰδιαίτερη προοπτική τῆς περιοχῆς. Ἄδικα τά κομματικά ἐπιτελεῖα ἔσπευσαν νά ἐκδώσουν σπεκουλαδόρικες ἀνακοινώσεις, ξεχνῶντας τήν διαχρονικότητα τῆς ταυτότητας τῶν Μετεώρων πού πρέπει νά προστατευτεῖ γιά νά ἀναδειχθεῖ.

Στην εποχή της Παλαιᾶς Διαθήκης, λαοί ἐχθρικοί πρὸς τὸν Ἰσραήλ, ἀλλὰ καὶ συναμετάξυ τους ἦταν οἱ Ἀμαληκῖτες πού κατοικοῦσαν στὰ νότια τῆς Χαναάν, στὰ σύνορα σήμερα μεταξύ Ἰσραήλ καὶ Αἰγύπτου, καθὼς καὶ οἱ Φιλισταῖοι πού κατεῖχαν τίς εὐφορες πεδιάδες πρὸς τὴν Μεσόγειο θάλασσα. Πολεμοῦσαν μεταξύ τους, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ χωρὶς συνεννόηση, συνασπίζονταν γιὰ νὰ χτυπήσουν καὶ οἱ δύο τὸν Ἰσραήλ σέ διάφορες εὐκαιρίες. Αὐτὴν τὴν εὐκαιριακὴν συμμαχίαν θυμήθηκα καθὼς πολλοί, γιὰ διαφορετικούς ὁ καθένας λόγους, προκαλοῦν γιὰ μιὰ τοποθέτηση γύρω ἀπὸ τὸ προγραμματιζόμενο δρώμενο. Θυμήθηκα ἐπίσης, πὼς ὁ Ἰσραήλ ἔχανε τίς μάχες ὅταν ὑπῆρχε στό λαὸ διχόνοια ἢ ἔλλειψη σύνεσης. Ἡ διχόνοια, γιὰ ἄλλους λόγους εἶναι μᾶλλον δεδομένη, κι ἡ ἔλλειψη σύνεσης ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ὅτι κάποιοι ἀπὸ τοὺς πλέον θορυβώδεις Χριστιανούς (;) μας δέν ἔχουν μάθει τὸ μάθημά τους. Ποιό; Μὰ τὸ ὅτι βασικὴ ἀρχὴ στὰ ἐπικοινωνιακὰ ἐπιτελεῖα εἶναι πὼς ἂν θές νὰ διαφημίσεις κάτι καὶ νὰ τὸ καταστήσεις διάσημο, προκάλεσε διαφωνία ἂν ὄχι καὶ ρήξη μέ τὴν κρατοῦσα θρησκεία. Ἡ εὐκολὴ «ἀγανάκτηση» ὀρισμένων ἢ ὁ «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν» ζῆλος ἄλλων, θὰ ἀναδειξοῦν τὸ ὅποιο «προϊόν» καὶ αὐτὸ μετὰ, λόγω τῆς περιέργειας μερικῶν, λόγω τοῦ ἀντίθεσης κάποιων, λόγω τῆς μαζικότητος στή συμπεριφορὰ πολλῶν, θὰ πουλήσῃ μέ τεράστια ἐπιτυχία. Μὲ ἄλλα λόγια, οἱ κυριώτεροι διαφημιστές τέτοιων δραστηριοτήτων εἶναι συνήθως ὅσοι σπεύδουν αὐτόκλητοι νὰ δηλώσουν τὴν δημόσια ἀντίθεσή τους, καταδικάζοντας μέ ἐκφράσεις βαριές, πού τὸ μόνο πού κατορθώνουν εἶναι νὰ καταστρατηγοῦν τὸν νόμο τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἄλλου, ἐπιτυγχάνοντας συνάμα νὰ χαρακτηριστοῦν γραφικοί οἱ ἴδιοι καὶ νὰ ἐνισχύσουν τὴν ὅποια προκατάληψη ἐναντίον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λόγου.

Καὶ πάλι στὰ δικά μας. Τί θὰ κάνουμε τὴν Τρίτη 31 Αὐγούστου; Δέν ἐπιτρέπεται νὰ διαφωνήσουμε μέ πολιτιστικές καὶ καλλιτεχνικὲς δράσεις, καθὼς στηρίζουμε τὸν ἀγῶνα τῶν καλλιτεχνῶν μας νὰ ἐπιβιώσουν καὶ νὰ ἀναδειχθοῦν πανελλαδικά μετὰ τὴν ξηρασία τῆς καραντίνης. Συνάμα ὅμως, ὡς Χριστιανοί δέν ξεχνᾶμε τὸ χρέος μας νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Ἅγιο Θεὸ γιὰ τίς ἱστορικὲς συγκυρίες, ἰδίως τίς εὐνοϊκές, καὶ τὴν πρόνοιάν Του γιὰ τὸν λαὸ μας. Γι' αὐτὸ σέ ὅλους τοὺς Ἱερούς Ναοὺς τῆς Λάρισας τὴν Τρίτη 31 Αὐγούστου καὶ ὥρα 8:00' τὸ βράδυ, θὰ πραγματοποιηθεῖ εὐχαριστήρια παράκληση πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο γιὰ τὸ σπουδαῖο ἀγαθὸ τῆς ἐλευθερίας μας, ὥστε καὶ τὸ εὐχαριστῶν μας νὰ ποῦμε στή Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, καὶ νὰ παρακαλέσουμε γιὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου μας. Εἶναι κάτι πού τὸ ἔχουμε ἀνάγκη περισσότερο ἀπὸ ὅσο νομίζουμε...

Καί μετά τήν Παράκληση; Δέν ξέρω γιά ἐσᾶς, ἐγώ πάντως θά πάω στόν κινηματογράφο καί θά παρακολουθήσω στίς 9:30΄ τό βράδυ, τήν ταινία «ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ» μέ τόν Ἄρη Σερβετάλη. Εἶπαμε, στηρίζουμε τήν ἀξιοπρεπή καλλιτεχνική μας παραγωγή!